

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

3. Factorum talio exemplis sacris demonstrata.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

qui primus persecutionem mouit in Christianos, spretus est & ipse à Senatu populoque Romano, in necem illius conspirante, eumque ad mortem manu sibi sua consciscendam adigente. Domitianus, qui Christianos occidit, occisus est & ipse à suis. Valerianus, qui Christianos supplantauit, supplantatus est & ipse à rege Persarum, à quo captus ei equum ascensuro dorsum, quasi scabellum, præbuit. Ad eundem modum locutus est Christus,

Baronius
Anno 262

Matth. 26. 52.

Gen. 9. 6.

S. Augustin
lib. 99. veteris & noui
Testam. cap. 104.

quando dixit: *Omnes, qui acceperint gladium, gladio peribunt. Omnes, qui bellorum ac seditionum auctores fuerint, in eo ipso bello, quod excitauerint, extinguentur, ut Origenes interpretatur; aut ut Hieronymus & Beda, gladio peribunt, non corporali, sed spirituali, id est, diuina vindicta, quæ de illis, vel in hac, vel in altera vita poenas sumer. Quamuis Christus eo loco non significet, necessariò omnes, qui gladium acceperint, gladio perituros esse (cùm multi gladio non pereant) sed tantùm legem alleget, quæ iubebat homicidam occidi. Est autem lex illa: *Quicumque effuderit humanam sanguinem, fundetur sanguis illius: ad imaginem quippe Dei factus est homo.* Itaque non dicit, quàm poenam necessariò subituri sint, sed ut D. Augustinus aduertit, quàm mereantur. Christus igitur tunc Petrum reprehendens generalem citauit legem, quia ubicumque exceptio locum non habet, lex locum habet; non habebat autem locum exceptio in Petro, qui bono quidem animo, sed quo loco, & quo tempore non debuit, gladium accepit. Quid enim vnus homo contra cohortem integram effecisset? an non potius milites irritasset, ut Christum tantò crudeliùs tractarent? quemadmodum videmus hostem vrbe captam, truculentius scire in armatos ac se se defendere paratos. Ita quidem hic locus est intelligendus.*

III.

Eccles. 10. 8.

Eccles. 27. 28.

Interim diuina Nemefi fit, ut sæpe etiam eodem modo hominibus noceatur, quo ipsi nocere voluerunt, ut *qui fodit foueam, incidat in eam; & qui in altum mittit lapidem, super caput eius cadat.* Dixi, exempla esse sacra, & profana. E sacris adduxi supra quædam de Achitophel, qui suo consilio periit; de duobus falsis testibus, qui lapides, quos in Susannam innocentem iactare voluerunt, suo capite excipere coacti sunt. His adde Pharaonem, qui *præcepit omni populo dicens: Quidquid masculini sexus na-*

Exod. 1. 22.

zum fuerit, in flumen proiecit. Ita filios Israël voluit extinguere, quibus obstetrices pepercerunt. Quid illi contigit? *Factum est* Exod. 12. 29. *in noctis medio, percussit Dominus omne primogenitum in Terra Aegypti, à primogenito Pharaonis, qui in solio eius sedebat, usq; ad primogenitum captiuæ, qua erat in carcere, & omne primogenitum iumentorum. Non ergo tantum dentem pro dente, oculum pro oculo; sed etiam pro infantibus occisis infantum necem exegit Deus.* Iosephum fratres in cisternam, Iosephus fratres in carcerem misit Gen. 42. 23. tribus diebus. Vnde educti dixerunt: *Meritò hac patimur, quia peccauimus in fratrem nostrum videntes angustiam animæ illius, dum deprecaretur nos, & non audiuiimus: idcirco venit super nos ista tribulatio. Quare neque Ioseph eos audiuit deprecantes. Quod facturus est etiam Deus illis, qui nolunt eum audire vocantem: Stat ad* Apoc. 3. 20. *ostium, & pulsat, tangit cor peccatoris, duram inuenit ianuam, non aperitur, etiam si tota nocte pulset, etiam si cinoibini eius pleni* Cant. 5. 2. *sint guttis nectium. Quid ergo iratus dicit? Quia vocani, & renni-* Prou. 1. 24. *si: extendi manum meam, & non fuit, qui aspiceres. Despexistis omne consilium meum, & increpationes meas neglexistis. Ego quoque in interitum vestro ridebo, & subsannabo, cum vobis id, quod timebatis, aduenerit, &c. In Iudicum libro, Fugit Adonibezec: quem persecu-* Iudic. 1. 6. *ti comprehenderunt, casis summitatibus manuum eius ac pedum. Dixitq; Adonibezec: Septuaginta reges, amputatis manuum ac pedum summitatibus, colligebant sub mensa mea ciborum reliquias: sicut feci, ita reddidit mihi Deus. Instar canis sub mensa comedit, qui alios more canum tractauit. Itaq; quod ipse sibi intriuit, hoc illi fuit* Psal. 7. 16. *exedendum. Vt autem & illud fieret, quod David dixit: Lacum* Dan. 6. 3. *aperuit, & effodit eum: & incidit in fontem, quam facit. Daniel, apud regem Darium, superabat omnes principes & satrapas: quia spiritus Dei amplior erat in illo. Porrò rex cogitabat constituere eum super omne regnum: vnde principes & satrapa quarebant occasionem, ut inuenerent Danieli malum. Quod cum nusquam inuenire possent, nisi ut legem, diuinæ legi contrariam statuerent, prohiberentque, Vt omni, qui petisset aliquam petitionem à quocumque Deo, & homine usq; ad triginta dies, nisi à rege, in lacum leonum mitteretur. Daniel quia ter in die flectebat genua sua, & adorabat, confitebaturq; coram Deo suo, sicut & antè facere consueuerat, missus est in lacum à leonibus*

bus discerpendus. Sed bellæ innocentia pepercit, & illæsum reddiderunt; quasi illis custodiendus, non deuorandus traditus esset. *Iubente autem rege adducti sunt viri illi, qui accusauerant Daniælem, & in lacum leonum missi sunt, ipsi, & filij, & uxores eorum: & non peruenerunt usq; ad pavementum lacu, donec arriperent eos leones, & omnia ossa eorum comminuerunt.*

IV.

Ne verò etiam in sacris historijs putes, Marios deesse, qui suo telo sunt iugulati, aut qui acceperint gladium, & gladio perierunt, quid notius spurio illo Goliath? is quantus in hostem surgebat? quantas voces iactabat? quantum terrorem Israëlitis incutiebat? An impunè? *Præualuit Dauid aduersum Philisthaum in funda & lapide, percussusq; Philisthaum interfecit. Cumq; gladium non haberet in manu Dauid, currens, & stetit super Philisthaum, & tulit gladium eius, & eduxit eum de vagina sua: & interfecit eum, praciditq; caput eius.* Quod facere, sine gladio, non potuisset. Vt gladius non abesset, attulit ipse eum in perniciem suam vastus illè gladiator. Quamuis alia eum mente attulit, nempe vt id ipsum faceret Dauidi, quod à Dauide passus est. In quæ verba D. Gregorius ait: *Vir quoque Catholicus colligit testimonia Scriptura, quæ hereticus pro se affert; & erroris eius pertinaciam inde conuincit. Goliath ergo cum gladio, Dauid cum pera & funda pastorali ad prælium venit; sed Dauid Goliath suo gladio occidit.* Scriptura sacra tamquam gladio suo vtuntur heretici, sed ab Ecclesia per ipsam quoque Scripturam conuincuntur: vt cum aiunt, sensum litteralem Scripturæ clarum esse, & intellectu facilem, iuxta illud: *Lucerna pedibus meis verbum tuum, & lumen semitis meis;* ipsis scripturis eos iugulamus, cum quærimus, Quòd si Scriptura semper est clara, cur discipuli euntes in Emmaus, nisi Christo interprete, non intelligebant Moysen & Prophetas? Cur Eunuchus reginæ Æthiopum rogatus à Philippo an intelligeret Isaiam Prophetam, quem legebat, respondit: *Quomodo possum, si non aliquis ostenderit mihi?* Cur Apostoli multa eorum, quæ à Christo audiebant, & nunc scripta sunt in Euangelio, non intelligebant? Cur à Petro scriptum legimus, in Pauli Apostoli epistolis *quadam esse difficultate intellectu?* Ad hæc respondere non possunt, qui dicunt Scripturam vbique luce meridiana esse clariorem, suo itaque gladio, hoc est;

Matth. 26. 52.

1. Reg. 17. 50.

Psal 118. 105.

Luc. 24. 27.

Act 8. 31.

Matth. 16. 11.

Luc 18. 34.

1. Petr. 3. 16.